

**ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДО ВИКОРИСТАННЯ
ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ ОСВІТИ НАВЧАННЯ
АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ**

4. Субкультура емо [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://in-format.lviv.ua/zagalne-pro-emo/emo-kydy/>

5. Якуба О. Молодіжні рухи та їх базова

типологізація/ Олена Якуба [Електронний ресурс] // Режим доступу: // <http://www.ji.lviv.ua>

6. Peter Belisto, Bjb Davis/ Hardcore California A History of Punk and New Wave. – 1983. – 128 p.

Стаття надійшла до редакції 22.03.2011

УДК 371.124:81'243

Леся Комар, викладач Інституту підприємництва та перспективних технологій
Національного університету "Львівська політехніка"

**ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДО
ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ
ОСВІТИ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ**

У статті розкривається питання підготовки майбутніх вчителів іноземних мов до використання інноваційних технологій в системі безперервної освіти навчання англійських фразеологізмів.

Ключові слова: вчитель, студент, інновації, педагогічний експеримент,

Літ. 27.

Продовження статті, опублікованої в №8 (79) 2011 року. При порівнянні мов національно-культурні відмінності ми бачимо практично на всіх рівнях, але особливо яскраво на лексичному та фразеологічному, ось чому безпосередньо об'єктом порівнювального лінгвокраїнознавства виступає, передусім, лексика і фразеологія.

Для лінгвокраїнознавства особливий інтерес становлять мови, що обслуговують більш, ніж одну культуру (негомогенні мови). Національні варіанти, наприклад, варіанти англійської мови, становлять найцінніший матеріал для вивчення відбитої в них культури, особливостей розвитку народів Великої Британії, США, Австралії та ін. Виявлення і розкриття семантики національно-маркірованих лексичних одиниць п'яти основних варіантів англійської мови поклало початок розробці нового напрямку порівнювального лінгвокраїнознавства – країнознавсько-орієнтованої варі антології [24].

Лінгвокраїнознавчий аспект знаходить своє відображення в цілях та задачах навчання іноземної мови, а також у змісті та прийомах навчання, що дає можливість цілеспрямовано проводити роботу з формування фонових країнознавчих знань з перших кроків. На наш погляд, можна казати про лінгвокраїнознавчий компонент змісту підручників, тому що він входить в цілі, зміст та прийоми навчання, які в них викладені. Правомірно вважати лінгвокраїнознавчим компонентом зміст навчально-методичного комплексу в цілому, тому що його складовими частинами є книга для читання, книга для вчителя, яка значною мірою вирішує ці задачі.

У зв'язку з розвитком та зміною освітньої

системи, розробкою нових методик, багато вчителів починають перебудову і у навчанні іноземної мови, у прагненні розвинути в них мотивацію, інтерес до оволодіння іноземною мовою, у спробах перебороти формалізм в організації навчально-виховного процесу й оцінці діяльності студентів, перейти від авторитарного стилю.

Постановка проблеми дослідження фразеології у лінгвокультурологічному аспекті стала можливою в зв'язку із становленням в працях В.Г. Костомарова та Є.М. Верещагіна [7] теорії лінгвокультурології, об'єктом дослідження якої є так звані "фонові знання", якими володіють тільки члени певної етнічної чи мовної спільноти, які тісно зв'язані з національною культурою і закодовані в семантиці мовних одиниць [24]. Наріжним каменем теорії лінгвокультурології є також поняття про "культурний компонент значення", який представлений як в зазначених вчених, так і багатьох інших: Д.Г. Мальцевої, [14] Г.Д. Томахіна, А.Д. Райхштейна та інших [24]. Як правило, під "культурним компонентом значення" розуміють додаткові конотативні "нашарування" на основне значення фразеологізму: емоційні, експресивні та оцінні, які часто пов'язані з національно-культурною специфікою тієї дійсності, яку вони відображають, а саме з історією, фольклором, побутом, звичаями та традиціями тощо. Тому, відображаючи у своїй семантиці зазначені фрагменти картини світу культурологічного характеру, фразеологізми є, з одного боку, потужним етнокультурним маркером у тій чи іншій мовній картині світу, а з іншого – одним із найбільших джерел культурологічних фонових знань, які знайшли своє відображення в їх семантиці.

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ ОСВІТИ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ

Як зауважує Є.Д. Поливанов, що лексика з фразеологією “є єдиною областю мовних явищ, де сам зміст культури даного колективу в дану епоху відображається більш чи менш безпосередньо” [19]. Нові можливості у вивченні мовних знаків як однієї з форм відображення етнічної самобутності народу, його історії і культури, відкриваються у зв’язку з виникненням і розвитком так званої лінгвокраїнознавчої теорії слова (інший термін – континентна теорія [7]).

Оскільки методика лінгвокраїнознавчого аналізу до значної міри відповідає тим завданням, що постають перед даним дослідженням, слід кількома словами спинитися на суті самої теорії. В її основі лежить вчення про лексичний фон. Він визначається як семантична решетка після вилучення із плану змісту лексеми її поняттєвих сем або “семантичних долей” за термінологією авторів. Особливо помітна наявність семантичного фону при контрастивному зіставленні лексично еквівалентних слів у різних – мовах. Наведемо приклад: слова *thistle* і *чортополох* позначають ту саму рослину, тобто мають спільне логіко-предметне значення – “назва колючого бур’яну”. Відмінність семантичних фонів цих слів зумовлена тим, що українське *чортополох* має виразну внутрішню форму, передбачає можливість різних конотацій, асоціативних зв’язків зі словами *чортопхайка*, *чортотрий*, *чортове зілля* тощо. Зі свого боку, англійська назва *thistle* є водночас національною емблемою, символом Шотландії (існував навіть рицарський орден – *Order of the Thistle*), у той час як *чортополох* – рядова, нічим не примітна рослина, бур’ян.

Семантична доля (скорочено СД) не завжди строго співвідносна із семою, як елементарною ознакою. Вона може складатися і з декількох сем, але є елементарним компонентом при співвіднесенні даної лексеми з позначуванням нею поняттям. Фактично цей термін семантична доля є синонімом більш поширеного слова *сема*. Існування не поняттєвих, тобто фонових СД, зумовлено тим, що “мова є ще й зберігачем (а також виразником) культури, тобто поряд з комунікативною їй властива також функція, яку найзручніше назвати кумулятивною” [21].

Згадки про належність мовного знака до явної і неявної культури, про фонові знання; зустрічаються у багатьох авторів [22].

При цьому фонові СД (за термінологією Є.М. Верещагіна і В.Г. Костомарова) [7] виступають під назвами “конототивні ознаки” енциклопедичні дані (*encyclopedic data*) Nida, [27], “семантичні потенції” Н. Амосова, [2] чи

“потенційні семи” В.Н. Телія, [23]; Н.Ф. Алефіренко [1]; В.Г. Гак [9, 371]; А.І. Чорна [26]; Є.Г. Белявська [6].

На думку деякого з дослідників фразеологічної семантики А.І. Чорна, [26]; Є.Г. Белявська [6, 58], саме в актуалізації потенційних і погашенні основних диференційних сем лексем-компонентів виявляється процес переосмислення фразеологізмів, утворених на основі вільних словосполучень. Зауважимо з цього приводу, що хоча названі явища дійсно мають місце, до них (як буде показано нижче) не зводиться вся багатоманітність процесів і взаємодій між семантичними складниками фразеологічної одиниці.

З погляду поняттєво-референтного значення, фразеологізм виявляє певну ізоморфність слову, особливо помітну при міжмовному зіставленні, напр., англ. *honeymoon* – укр. медовий місяць, англ. *highwayman* – укр. злодій з великої дороги тощо. Належачи як слово до розряду виразних засобів мови, фразеологічна одиниця допускає виділення у своїй семантиці певної області, еквівалентної лексичному фону. Можливість екстраполяції учення про лінгвокраїнознавчий фон на фразеологію, яку передбачили вже його автори В.М. Верещагін, В.Г. Костомаров [7], має ряд особливостей. Належачи до більш високого, ніж слово, ступеня мовної ієрархії В.А. Архангельський [3], фразеологічна одиниця у той же час наділена складнішою семантичною структурою, оскільки вона інтегрує не лише поняттєві семи лексем-компонентів, а й фонові СД, котрі нерідко переходять у поняттєву частину фразеологічного значення. Незважаючи на існування різних ступенів переосмислення фразеологічних компонентів від часткового до повного – А.В. Кунін, навіть у випадку їх повного переосмислення, кожна із цих лексем зберігає потенційно всі свої семантичні параметри, включаючи і країнознавчий фон [13].

Компоненти фразеологізмів під час їх стилістичної актуалізації в тексті (як правило, художнього твору) помітно виявляють свої “слівні” властивості, не перестаючи при цьому бути компонентами фразеологічної одиниці: “He seems to me a queer fish for a friend of our family [4]. In fact our family is in pretty queer waters with Uncle Soames marrying a Frenchwoman and your Dad marrying Soames’ first wife”.

Слова *fish* і *waters* імпліцитно утворюють сполучення, в якому беруть участь їх фонові СД (поняття *water* як життєве середовище входить до складу лексичного фону лексеми *fish*). Зауважимо при цьому, що саме “лексичний фон

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ ОСВІТИ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ

окреслює межі осмисленої сполучуваності слів” В.М. Верещагін, В.Г. Костомаров [7].

Потребам нашого дослідження цілком відповідає позиція, зайнята у питанні про співвідношення компонента фразеологічної одиниці і слова: О.Д. Райхштейном “Міра семантичної “слівності” компонентів фразеологічної одиниці лежить у широкому діапазоні між нульовою і максимальною, не досягаючи в більшості випадків ні однієї ні іншої межі” [20].

Наведені міркування про суть фразеологічних компонентів свідчать про наявність складних взаємовідносин між поняттєвим значенням і фоном фразеологічної одиниці як цілісної мовної одиниці, з одного боку, і семантичними складовими її компонентів – з іншого.

Як вважає В.П. Жуков, для значного числа фразеологічної одиниці внутрішня форма “це не складова частина фразеологічного значення, а цілком самостійне (етимологічне) значення, що існує поряд з актуальним, супроводжує його”. На відміну від слова, де актуальне значення злито в одне ціле з етимологічним, у фразеологізмі воно “відокремлене від етимологічного і певним чином протиставлене” [11]. У зв’язку з цим нам видається дещо спрощеним пропонуване (щоправда, лише як припущення) авторами “Лінгвокраїнознавчої теорії слова” уподібнення “прямого плану” фразеологічної одиниці до лексичного фону, а переносного плану (тобто, власне фразеологічного значення) – до лексичного поняття В.М. Верещагін, В.Г. Костомаров, це стосується передусім фразеологічного фону, який виявляється найчастіше явищем не одноярусним. Уже сам “прямий план” лексичних компонентів фразеологічної одиниці не завжди допускає однозначне тлумачення. Про це свідчить, зокрема, існування омовлених фразеологізмів, напр., *to bear the bell* “бути вожаком” (спочатку лише про барана-вожака з дзвіночком на шії), *to bear the bell* “отримати перший приз на змаганнях” (срібний чи золотий дзвіночок часто був призом на змаганнях – К.Т. Баранцев, [5, 71]; *to make hay* “скористатися випадком, нагріті руки (на чомусь)”; *to make hay of* “наплутати, зіпсувати що-небудь” укр. остригти коси “піти в монастир”, остригти коси “віддати на наругу” Л.Г. Скрипник, вони існують як у межах однієї мови, так і в міжмовному зіставленні, напр., нім. *weiBes Gold* “мейсенський фарфор” А.Д. Райхштейн, [20, 27]; укр. біле золото “бавовник” І.С. Олійник, М.М. Сидоренко, [17, 20]; *to lead by the nose* “тримати у покорі”; укр. водити за носа “обманювати” і т. ін. Наведені приклади свідчать про вибірково реалізацію смислотворчих потенцій

фразеологічної семантики. Така селективність є одним із виявів “національного мовного суб’єктивізму” В.М. Огольцев, і багато в чому зумовлена системними зв’язками у фразеології і лексиці даної мови [16].

По-різному відбувається переосмислення буквального змісту фразеологічних компонентів у випадках фразеологічної полісемії. Значення таких фразеологічних одиниць переважно не співвідносяться між собою як основне і похідне, а є продуктом двох (рідше декількох) різних актів метафоризації і служать реалізації самостійних номіна-тивних завдань, напр.: *to have many irons in the fire.*” мати багато засобів для здійснення своєї мети, одночасно розпочинати декілька справ, хапатися за все одразу” К.Т. Баранцев [5]; *in the saddle* “при владі, у повній готовності до дії” Н. Амосова, [2, 93]; *to feed the fishes* “страдати морською хворобою, втопитися” [там же]. Цікаво зауважити, що передумови для подвійного переосмислення внутрішньої форми потенційно існують у багатьох фразеологічних одиницях, проте закріплюються у мові вони лише в деяких випадках, згідно з потребами мовної номінації.

Прикладами нереалізованих можливостей внутрішньої форми можуть бути фразеологічні одиниці: *hangman’s supper* “1. дуже багата вечеря, 2. Остання розкіш”; *the butcher, the baker, the candlestick-maker* “1. Люди різних професій, 2. Майстер на всі руки” [пор. укр. і швець, і жнець, і на дуді грець]; *to set the Thames on fire* “1. Здивувати світ, 2. Займатися марною справою, даремно витратити сили” (пор. *to beat the air*; *to fill the sieve with sand*; *to flog a dead horse*; *to square the circle*); *to saw the air* “1. жестикулювати, розмахувати руками; 2. даремно витратити сили” (пор. *to mill the wind*; *to catch the wind in a net*; *to fish in the air*; *to plough the air* та ін.).

Крім прямого і переносного планів, більшості фразеологічних одиниць притаманна також асоціативна образність, що виникає на основі буквального змісту компонентів, але не зводиться до нього, наприклад, *between wind and water* “у найвразливіше місце, у самісіньке око”. Дана фразеологічна одиниця своїм образним мотивуванням пов’язана з тематичним полем “мореплавання” – частина корабля, що знаходиться нижче від ватерлінії, є найвразливішою. Асоціативні образні зв’язки такого типу також є компонентами фразеологічного фону [12, 120 – 121].

Лінгвокраїнознавчий фон може мати асоціативний зв’язок із інформацією природничонаукового характеру, як, напр., – у фразеологізмі *chain reaction* “ланцюгова реакція”.

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ ОСВІТИ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ

У ряді випадків образно-асоціативний фон фразеологізму збагачується за рахунок культурно-історичного субстрату, що складає основу його мотивування, напр.: to draw the sword and throw away the scabbard; to be tied to the chariot of one; to win the spurs; ще порох у порохівниці; до булави треба голови, іду на ви тощо.

Багато фразеологізмів зобов'язані своїм походженням популярним літературним творам, зокрема байкам, яким властива якість до фольклорних жанрів, повчальність, афористичність. Природно, що фонова область таких фразеологічних одиниць тісно пов'язана з сюжетом і образами вихідного твору: to bell the cat "відважитися на ризиковану справу"; to kill the goose that lays golden eggs "знищити джерело свого багатства"; ugly duckling "гідке каченя"; sister Ann "вірний друг"; to fight with the windmills "боротися з уявним ворогом" та ін. Ряд українських фразеологічних одиниць, зі свого боку, мають відчутний зв'язок з народними думами, загальною фольклорно-пісенною традицією: ясні зорі, тихі води, для лакомства нещасного ~ жива (і мертва вода) ~ хрещений барвінок ~ дати лиха з закаблукам, та ін.

Теоретичне осмислення поняття "семантичний фон фразеологічної одиниці" проливає нове світло на питання про включення до складу фразеології приказок і прислів'їв. У фразеологічній системі постійно відбувається процес деривації, похідні утворюються переважно на базі комунікативних фразеологічних одиниць. Відбувається ніби конденсація приказки, і у фоновій семантиці похідної фразеологічної одиниці, як правило, зберігається етимологічний зв'язок із значенням твірної одиниці. Наприклад, вираз a stitch in time "вчасно вжиті заходи" походить від приказки a stitch in time saves nine; a velvet paw "оманлива м'якість" – від приказки velvet paws hide sharp claws; to come home to roost "датися взнаки" – від приказки curses like chicken, they always come home to roost і т. ін.

Деривація відбувається не тільки шляхом укорочення приказки, але й через структурну перебудову виразу, напр.: you can not get a quart into a pint pot > to get a quart into a pint pot "прагнути зробити неможливе"; the devil is not so black as he is painted > to paint the devil blacker than he is "згущувати фарби, зображати когось гіршим, ніж він є насправді"; promises are like piecrust, made to be broken > piecrust promise "обіцянка, якої не збираються виконувати". Одна приказка може бути джерелом кількох похідних, напр., від виразу there's no use crying over spilt milk утворилися такі фразеологічні одиниці: to cry over spilt milk "горювати за чимось непоправним"; the tik is spilt

"скоєного вже не виправиш"; to spill the milk "скоїти щось не виправне"; spilt milk "щось не виправне". Загальноновизнана унікальність, національна специфічність фразеології свідчать про те, що у міжмовному плані лакунарність одиниць (найчастіше відносна) значно переважає еквівалентність. Деякі фразеологізми можуть бути адекватно семантизовані засобами іншої мови тільки описово, тобто вільним нестійким словосполученням. Зіставний аналіз таких фразеологічних одиниць з опорою на спільність значення неможливий, необхідно звернутися до більш узагальненого, що містить відомості, здобуті із ряду привативних опозицій фразеологічну одиницю досліджуваного типу. Таким на наш погляд, може стати структурно-семантична фразеомодель. Проблема модельованості фразеологічних одиниць тривалий час була об'єктом гострої полеміки [15]. Не торкаючись дискусійних питань у цій галузі, зауважимо, що у нашій роботі мова йде про моделі опису, а не моделі регулярного породження у потоці і; мовлення нових фразеологічних одиниць.

Доцільність і перспективність такого опису для характеристики окремих частин фразеологічної системи підтверджують праці В.М. Мокієнко [15], О.Д. Райхштейна [20, 61 – 86], С.Г. Гаврін [9, 177 – 241] та ін. За відомим висловом Ч. Фріза, "лексичне значення і структурне значення складають лінгвістичне значення наших висловлювань" [25].

Твердження про те, що фразеологію не можна аналізувати, обмежившись тільки семантикою А.В. Кунін [13, 259], переймається сьогодні більшістю дослідників. Застосування в ролі фразеологічної моделі передбачає узагальнення "лексичних значень у межах структурних значень" Fries, *ibid.* Цим відкривається можливість використання лінгвокраїнознавчої методики семантичного аналізу у сфері мовних одиниць із структурою словосполучення.

1. Алефіренко М.Ф. *Теоретичні питання фразеології* / Н.Ф. Алефіренко. – Харків: Вища школа, 1987. – 210 с.

2. Амосова Н.Н. *Основы английской фразеологии* / Н. Амосова. – Л.: Изд-во Ленингр. 1963. – 208 с.

3. Архангельського В.Л. *Проблеми устойчивости и вариантности фразеологических единиц и их знаковые свойства.* – В сб.: *Проблеми устойчивости и вариантности фразеологических единиц.* Тула, 1968.

4. Ажнюк Б.М. *Англійська фразеологія у культурно-етнічному висвітленні* / Б.М. Ажнюк. – К.: Наукова думка, 1989. – 134 с.

**ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДО ВИКОРИСТАННЯ
ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ ОСВІТИ НАВЧАННЯ
АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ**

5. Баранцев К.Т. *Англо-український фразеологічний словник*. – К.: Рад. школа, 1969. – 1052 с.
6. Беляевская Е.Г. *Оценочная вариативность слов и фразеологизмов в контексте / Е.Г. Беляевская // Сборник научных трудов: Английская фразеология в функциональном аспекте*. – М.: МГИИЯ им. М. Тореза, 1989.
7. Верещагин В.М., Костомаров В.Г. *Национально-культурная семантика рус-ских фразеологизмов / / Словари и лингвострановедение*. – М., 1982.
8. Верещагин Е.М. *Лингвострановедческая теория слова / Е.М. Верещагин, В.Г. Костомаров*. – М.: Изд-во “Русский язык”, 1980. – 320 с.
9. Гак В.Г. *К проблеме семантической синтагматики // Проблемы структурной лингвистики*. – М., 1972. – С. 367 – 395.
10. Гаврин С.Г. *Фразеология современного русского языка*. – Пермь, 1974. – 255 с.
11. Жуков В.П. *Семантика фразеологических оборотов / В.П. Жуков*. – М.: “Просвещение”, – 1978. – 160 с.
12. Коралова А. *Характер информативности фразеологических единиц // Науч. тр. МГПИИЯ им. Мориса Тореза*. – М., 1980. – Вып. 168.
13. Кунин А.В. *Английская фразеология: Теоретический курс / А.В. Кунин*. – М.: Высшая школа, 1970. – 344 с.
14. Мальцева Д.Г. *Фразеологические единицы современного немецкого языка в лингвострановедческом аспекте // МЯШ, 1984. – №3. – С. 29 – 35*.
15. Мокленко В.М. *О тематико-идеографической классификации фразеологизмов // Словари и лингвострановедение*. – М., 1982.
16. В.М. Огольцев: *Словарь устойчивых сравнений русского языка (синонимо-антономический)*. Москва, 2001. [Приказ] / Ана Пејановић. – Славистика, Београд, 2003, књ. VII, С. 461 – 464.
17. Олійник І.С., Сидоренко М.М. *Українсько-російський і російсько-український фразеологічний словник*. – К.: Рад. школа, 1978. – 446 с.
18. Прадід Ю.Ф. *Фразеологічна ідеографія (проблематика дослідження)*. – К., Сімферополь, 1997. – 252 с.
19. Поливанов Е.Д. *О фонетических признаках социально-групповых диалектов и в частности русского стандартного языка // Избр. работы: Ст. по общ. языкознанию*. – М., 1969.
20. Райхштейн А.Д. *Лингвострановедческий аспект устойчивых словесных комплексов Словари и лингвострановедение*. – М., 1982.
21. Степанов Ю.С. *Семиотика*. – М.: Наука, 1971. – 167 с.
22. Телия В.Н. *Вторичная номинация и ее виды // Языковая номинация. Виды наименований*. – М., 1977.
23. Телия В.Н. *Коннотативный аспект семантики номинативных единиц*. – М.: Наука, 1986. – С. 15.
24. Томахин Г.Д. *Фомин Б.Н. Проблематика сопоставительного лингвострановедения. // Шестой международный конгресс преподавателей русского языка и литературы. Доклады советской делегации*. – М., 1986. – 261 с.
25. Фізер І. *Психолінгвістична теорія літератури О. Потебні. Метакритичне дослідження*. – К., 1993.
26. Черная А.И. *Некоторые аспекты семантического анализа фразеологических единиц // Исследования по лексической сочетаемости и фразеологии*. – М., 1974.
27. Nida E.A. *Componental Analysis of Meaning: An Introduction to Semantic Structures*. – The Hague; Paris: Mouton, 1975. – 272 p.

Стаття надійшла до редакції 14.05.2011

“... Він з великого пожару України найбільшу спас народну святість – слово”.

Іван Франко
видатний український письменник,
громадський і політичний діяч

“Він перший розпочав писати мовою, якою розмовляло населення цілого краю...
Він зробив цю м’яку, виразну, сильну, багату мову літературною...”

Володимир Короленко
письменник

